

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

17 iulie 2014*

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Resurse proprii — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Răspunderea financiară a statelor membre — Stocuri excedentare de zahăr neexportate”

În cauza C-335/12,

având ca obiect o acțiune în neîndeplinirea obligațiilor formulată în temeiul articolului 258 TFUE, introdusă la 13 iulie 2012,

Comisia Europeană, reprezentată de A. Caeiros, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg,
reclamantă,

împotriva

Republicii Portugheze, reprezentată de L. Inez Fernandes, de J. Gomes, de P. Rocha și de A. Cunha, în calitate de agenți,

pârâtă,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul T. von Danwitz, președinte de cameră, și domniile E. Juhász (raportor), A. Rosas, D. Šváby și C. Vajda, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 decembrie 2013,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 6 martie 2014,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă, Comisia Europeană solicită Curții să constate că, prin faptul că a refuzat să îi pună la dispoziție suma de 785 078,50 euro, care corespunde taxelor privind stocurile excedentare de zahăr neexportate ulterior aderării Republicii Portugheze la Comunitatea Europeană, Republica

* Limba de procedură: portugheza.

Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 10 CE, al articolului 254 din Actul privind condițiile de aderare a Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze și adaptările tratatelor (JO 1985, L 302, p. 23, denumit în continuare „actul de aderare”), al articolului 7 din Decizia 85/257/CEE, Euratom a Consiliului din 7 mai 1985 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților (JO L 128, p. 15), al articolelor 4, 7 și 8 din Regulamentul (CEE) nr. 579/86 al Comisiei din 28 februarie 1986 de stabilire a normelor referitoare la stocurile de produse din sectorul zahărului aflate la 1 martie 1986 în Spania și în Portugalia (JO L 57, p. 21), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 3332/86 al Comisiei din 31 octombrie 1986 (JO L 306, p. 37, denumit în continuare „Regulamentul nr. 579/86”), al articolului 2 din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 al Consiliului din 24 iulie 1979 privind recuperarea ulterioară a taxelor la import sau la export care nu au fost solicitate de la debitor pentru mărfurile plasate sub un regim vamal care implică obligația de a plăti astfel de taxe (JO L 197, p. 1) și al articolelor 2, 11 și 17 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 155, p. 1).

Cadrul juridic

- 2 Articolul 254 din actul de aderare prevede:

„Orice stoc de produse care se află în liberă circulație pe teritoriul portughez la 1 martie 1986 și care depășește cantitatea care ar putea fi considerată ca reprezentând un stoc normal de report trebuie eliminat de Republica Portugheză și pe cheltuiala acesteia, potrivit procedurilor comunitare care urmează să se stabilească și în termenele care vor fi stabilite în condițiile prevăzute la articolul 258. Conceptul de stoc normal de report se definește pentru fiecare produs în lumina criteriilor și a obiectivelor specifice fiecărei organizări comune de piață.” [traducere neoficială]

- 3 Potrivit articolului 371 din actul de aderare:

„(1) Decizia din 21 aprilie 1970 privind înlocuirea contribuțiilor financiare ale statelor membre cu resurse proprii ale Comunităților [...] se aplică în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolele 372-375.

(2) Orice referință la Decizia din 21 aprilie 1970 cuprinsă în articolele din prezentul capitol trebuie să fie înțeleasă ca referindu-se la Decizia din 7 mai 1985 a Consiliului privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților, începând cu data intrării în vigoare a acestei din urmă decizii.” [traducere neoficială]

- 4 Articolul 372 primul paragraf din actul de aderare prevede:

„Veniturile denumite «prelevări agricole» prevăzute la articolul 2 primul paragraf litera (a) din Decizia din 21 aprilie 1970 includ de asemenea veniturile provenite din orice sumă stabilită pentru importurile din cadrul schimburilor comerciale dintre Portugalia și celelalte state membre și dintre Portugalia și țările terțe în temeiul articolelor 233-345, al articolului 210 alineatul (3) și al articolului 213.” [traducere neoficială]

- 5 Articolul 2 din Decizia 85/257 prevede:

„Veniturile provenite:

- (a) din prelevări, prime, sume suplimentare sau compensatorii, sume sau elemente suplimentare și alte taxe stabilite sau de stabilit de către instituțiile Comunităților privind schimburile cu țările nemembre în cadrul politicii agricole comune, precum și cotizații și alte taxe prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului;

(b) din taxe prevăzute de Tariful vamal comun și din alte taxe stabilite sau care vor fi stabilite de instituțiile Comunităților cu privire la schimburile cu țările nemembre

vor constitui resurse proprii, care se vor înscrie în bugetul Comunităților.

[...]” [traducere neoficială]

6 Potrivit articolului 7 alineatul (1) din această decizie:

„Resursele comunitare prevăzute la articolele 2 și 3 vor fi colectate de statele membre conform actelor cu putere de lege și actelor administrative naționale, care vor fi eventual modificate în acest scop. Statele membre vor pune resursele respective la dispoziția Comisiei.” [traducere neoficială]

7 Articolul 2 alineatul (1) din Decizia 88/376/CEE, Euratom a Consiliului din 24 iunie 1988 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților (JO L 185, p. 24, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 62) prevede:

„Veniturile următoare constituie resurse proprii înscrise în bugetul Comunităților:

(a) prelevări, prime, sume suplimentare sau compensatorii, sume sau elemente suplimentare și alte taxe stabilite sau de stabilit de către instituțiile Comunităților privind schimburile cu țările nemembre în cadrul politicii agricole comune, precum și cotizații și alte taxe prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului;

(b) taxe ale Tarifului vamal comun și alte taxe stabilite sau de stabilit de către instituțiile Comunităților privind schimburile cu țările nemembre și taxe vamale asupra produselor prevăzute de Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului;

[...]”

8 Articolul 8 alineatul (1) din această decizie prevede:

„Resursele proprii comunitare menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (b) se colectează de către statele membre conform actelor cu putere de lege și actelor administrative naționale, care, după caz, sunt adaptate la cerințele reglementărilor comunitare. [...] Statele membre pun la dispoziția Comisiei resursele menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (a)-(d).”

9 Articolul 1 din Regulamentul nr. 1697/79 prevede:

„(1) Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile competente procedează la recuperarea ulterioară a taxelor la import sau la export care, indiferent de motiv, nu au fost solicitate de la debitor pentru mărfurile plasate sub un regim vamal care implică obligația de a plăti astfel de taxe.

(2) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) taxe la import înseamnă atât taxele vamale și taxele cu efect echivalent, cât și prelevările agricole și alte impuneri la import prevăzute în cadrul politicii agricole comune sau în cadrul regimurilor specifice aplicabile, în conformitate cu articolul 235 din tratat, anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole;

[...]

- (c) înscriere în evidența contabilă înseamnă actul administrativ prin care se stabilește în mod corespunzător valoarea taxelor la import sau la export pe care trebuie să le încaseze autoritățile competente;
- (d) datorie vamală înseamnă obligația unei persoane fizice sau juridice de a achita taxele la import sau taxele la export aplicabile mărfurilor care fac obiectul unor astfel de taxe [...]” [traducere neoficială]

10 Articolul 2 din Regulamentul nr. 1697/79 prevede:

„(1) În cazul în care autoritățile competente constată că o parte sau întreaga valoare a taxelor la import sau a taxelor la export legal datorate pentru mărfuri plasate sub un regim vamal care implică obligația de a plăti astfel de taxe nu a fost solicitată de la debitor, acestea formulează o acțiune de recuperare a taxelor neîncasate.

Cu toate acestea, acțiunea nu poate fi formulată după expirarea unui termen de trei ani de la data la care valoarea impusă inițial a fost înscrisă în evidența contabilă sau, dacă nu a fost înscrisă, de la data nașterii datoriei vamale privind mărfurile în cauză.

(2) În sensul alineatului (1), acțiunea în recuperare se va iniția prin notificarea persoanei interesate cu privire la valoarea taxelor la import sau a taxelor la export pe care le datorează.” [traducere neoficială].

11 Articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3771/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind stocurile de produse agricole aflate în Portugalia (JO L 362, p. 21) prevede:

„Prezentul regulament stabilește normele generale referitoare la aplicarea articolului 254 din actul de aderare.” [traducere neoficială].

12 Articolul 8 din Regulamentul nr. 3771/85 prevede:

„(1) Normele de aplicare a prezentului regulament se vor stabili în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 38 din Regulamentul nr. 136/66/CEE al Consiliului din 22 septembrie 1966 privind organizarea comună a piețelor în sectorul uleiurilor și grăsimilor [(JO 1966, 172, p. 3025)] sau, după caz, la articolele corespunzătoare din celelalte regulamente prin care se instituie o organizare comună a piețelor agricole.

(2) Normele de aplicare prevăzute la alineatul (1) vor include în special:

- (a) stabilirea stocului prevăzut la articolul 254 din actul de aderare pentru produsele ale căror stocuri depășesc stocul normal de report;

[...]

- (d) modalitățile de desfacere a produselor excedentare.

(3) Normele de aplicare prevăzute la alineatul (1) vor putea include:

[...]

- (c) perceperea unei taxe în cazul în care o persoană interesată nu respectă modalitățile de desfacere a produselor excedentare.” [traducere neoficială]

13 Potrivit celui de al doilea considerent al Regulamentului nr. 579/86:

„[...] având în vedere riscul de speculații care există în noile state membre în ceea ce privește zahărul și izoglucoza, produse care pot fi stocate și pentru care sunt prevăzute restituiri la export, trebuie stabilite dispoziții privind stocurile existente [...] în Portugalia la 1 martie 1986”. [traducere neoficială]

14 Al șaselea considerent al regulamentului menționat are următorul cuprins:

„[...] cantitățile care depășesc stocul de report [...] care nu au fost exportate înainte de data prevăzută și, prin urmare, nu au fost retrase de pe piață trebuie considerate ca fiind comercializate pe piața internă a Comunității și ca fiind importate din țări terțe; [...] în aceste condiții, este justificat să se prevadă ca suma care se percepe să fie egală cu prelevarea la import pentru produsul în cauză care este în vigoare în ultima zi a termenului stabilit pentru export; [...] în vederea conversiunii acestei sume în moneda națională, trebuie să se aibă în vedere taxa agricolă aplicabilă la aceeași dată”. [traducere neoficială].

15 Articolul 3 din acest regulament prevede:

„(1) Noile state membre vor realiza [...] o evidență a stocurilor de zahăr și de izoglucoză care se află în liberă circulație pe teritoriile lor la 1 martie 1986 ora 00:00.

(2) Pentru punerea în aplicare a alineatului (1), oricine deține [...] o cantitate de zahăr și de izoglucoză de cel puțin 3 000 kg [...] care se află în liberă circulație la 1 martie 1986 ora 00:00 trebuie să o declare autorităților competente înainte de 13 martie 1986.

[...]”

16 Articolul 4 din Regulamentul nr. 579/86 prevede:

„(1) În cazul în care cantitatea stocurilor [...] de zahăr sau de izoglucoză constatată prin evidența prevăzută la articolul 3 depășește într-un stat membru cantitatea care a fost repartizată acestuia prin articolul 2 alineatul (1), statul membru respectiv se asigură că, înainte [...] de 1 iulie 1987, în ceea ce privește Portugalia, a fost exportată din Comunitate o cantitate egală cu diferența dintre cantitatea înregistrată și cantitatea stabilită în cauză [...]

[...]

(2) Pentru cantitățile care urmează să fie exportate în conformitate cu alineatul (1):

[...]

(c) exportul produsului în cauză trebuie să se efectueze [...] înainte de 1 iulie 1987, în ceea ce privește Portugalia, de pe teritoriul noului stat membru în care are loc constatarea menționată la alineatul (1), iar produsul trebuie să fi părăsit teritoriul Comunității înainte de data în cauză.” [traducere neoficială]

17 Articolul 5 din Regulamentul nr. 579/86 prevede:

„(1) Dovada exportului prevăzută la articolul 4 alineatul (1) trebuie să fie furnizată, cu excepția cazurilor de forță majoră, [...] înainte de 1 septembrie 1987 pentru exporturile din Portugalia, prin prezentarea:

(a) licențelor de export eliberate în conformitate cu articolul 6 de organismul competent din noul stat membru în cauză;

(b) documentelor menționate la articolele 30 și 31 din Regulamentul (CEE) nr. 3183/80 [al Comisiei din 3 decembrie 1980 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de licențe de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole (JO L 338, p. 1)], necesare pentru eliberarea garanției.

(2) În cazul în care dovada prevăzută la alineatul (1) nu este furnizată înainte de data prevăzută, cantitatea în cauză se consideră comercializată pe piața internă a Comunității.

[...]” [traducere neoficială]

18 Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 579/86 prevede:

„Pentru cantitățile care sunt considerate comercializate pe piața internă, în sensul articolului 5 alineatul (2), se va percepe:

(a) în cazul zahărului, pentru fiecare 100 de kilograme, o taxă egală cu prelevarea la import pentru zahărul alb [...] în vigoare la 30 iunie 1987 în cazul Portugaliei, majorată sau diminuată după caz cu suma compensatorie «aderare» în vigoare la aceeași dată pentru zahărul alb pentru noul stat membru în cauză;

[...]” [traducere neoficială]

19 Articolul 8 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Noile state membre iau toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și stabilesc, în special, toate procedurile de control care se dovedesc necesare pentru a îndeplini obligația prevăzută la articolul 3 și pentru a se conforma obligației de export prevăzute la articolul 4 alineatul (1).” [traducere neoficială]

20 Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1552/89 prevede:

„În scopul aplicării prezentului regulament, dreptul Comunității asupra resurselor proprii la care se referă articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (b) din Decizia [88/376] se constată de îndată ce suma datorată este notificată debitorului de serviciul competent din statul membru. Această notificare se efectuează imediat ce debitorul este cunoscut și suma convenită poate fi calculată de autoritățile administrative competente, cu respectarea tuturor dispozițiilor comunitare aplicabile în materie.” [traducere neoficială]

21 Articolul 11 din Regulamentul nr. 1552/89 prevede:

„Orice întârziere în înregistrările în contul prevăzut la articolul 9 alineatul (1) are drept rezultat plata de către statul membru în cauză a unor dobânzi de întârziere la o rată egală cu rata dobânzii aplicate finanțărilor pe termen scurt în ziua scadenței pe piața monetară a statului membru, majorată cu două puncte. Dobânda este majorată cu un sfert de punct procentual pentru fiecare lună de întârziere.” [traducere neoficială]

22 Articolul 17 din acest regulament precizează:

„(1) Statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca sumele corespunzătoare taxelor constatate în conformitate cu articolul 2 să fie puse la dispoziția Comisiei în condițiile prevăzute de prezentul regulament.

(2) Statele membre sunt libere de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare taxelor constatate doar dacă a fost imposibilă colectarea acestor sume din motive de forță majoră. În plus, în cazuri specifice, statele membre pot să nu pună la dispoziția Comisiei aceste sume atunci când se constată, după examinarea aprofundată a tuturor datelor pertinente privind cazul respectiv, că este absolut imposibil să se procedeze la colectarea sumelor din motive care nu pot fi imputate statelor membre. Aceste cazuri trebuie menționate în raportul prevăzut la alineatul (3), în măsura în care sumele depășesc 10 000 [de euro] convertiți în monedă națională la rata din prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul calendaristic precedent; raportul trebuie să indice motivele care au împiedicat statul membru să pună la dispoziție sumele respective. Dacă este cazul, Comisia dispune de un termen de șase luni pentru a comunica statului membru implicat observațiile sale.

[...]” [traducere neoficială]

Procedura precontencioasă

- 23 La 26 iunie 2003, Republica Portugheză a solicitat Comisiei, conform articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 2000/597/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184), autorizația de a fi scutită de obligația de a pune la dispoziția acestei instituții suma de 785 078,50 euro, referitoare la resursele tradiționale.
- 24 Potrivit Republicii Portugheze, aceste prelevări au devenit imposibil de recuperat ca urmare a pronunțării unei hotărâri a Supremo Tribunal Administrativo (Curtea Administrativă Supremă) din 8 mai 2002, prin care s-a anulat o ordonanță de lichidare a taxelor inițial notificată debitorului în cauză la 25 octombrie 1990. Lichidarea privea resurse proprii referitoare la cantități excedentare de zahăr pentru care nu fusese prezentată nicio dovadă de exportare până la 1 septembrie 1987, termen stabilit de Regulamentul nr. 579/86.
- 25 În răspuns la această cerere, prin scrisorile din 17 decembrie 2003 și din 20 februarie 2004, Comisia a solicitat autorităților portugheze informații suplimentare privind, printre altele, motivele pentru care, pe de o parte, debitorul menționat primise notificarea datoriei vamale în cauză după mai mult de trei ani de la nașterea acestei datorii, iar, pe de altă parte, Supremo Tribunal Administrativo „anul[ase] actul de înscriere în evidența contabilă a [respectivei] datorii”.
- 26 Prin scrisoarea din 22 martie 2004, autoritățile portugheze au furnizat informațiile solicitate, precum și o copie a hotărârii pronunțate de Supremo Tribunal Administrativo la 8 mai 2002 și a hotărârii pronunțate de Tribunal Tributário de Segunda Instância (tribunal fiscal de al doilea grad) din 26 martie 1996. Din aceste informații rezultă că întreprinderea în cauză nu prezentase probe ale exportului cantităților excedentare de zahăr care se aflau în posesia sa și că, în conformitate cu o comunicare a serviciilor vamale din Funchal (Portugalia) din 16 octombrie 1987, aceasta plătise, la 30 octombrie 1987, suma de 522 511,20 euro. În urma unor noi verificări, autoritățile portugheze au informat această întreprindere că suma suplimentară pe care trebuia să o achite era de 785 078,50 euro. Întreprinderea menționată a formulat o acțiune împotriva deciziei prin care i s-a impus plata acestei sume. Cauza a fost înregistrată la Supremo Tribunal Administrativo, care, înainte de a se pronunța, a adresat mai multe întrebări preliminare Curții, care a dat, la 11 octombrie 2001, Ordonanța William Hinton & Sons (C-30/00, EU:C:2001:536). Ulterior, la 8 mai 2002, Supremo Tribunal Administrativo a anulat definitiv creanța autorităților vamale portugheze, pentru motivul că notificarea cuantumului suplimentar în cauză fusese efectuată la o dată la care această creanță era deja prescrisă.
- 27 Prin scrisoarea din 19 iulie 2004, Comisia a comunicat autorităților portugheze că cererea lor din 26 iunie 2003, prin care solicitau o scutire de obligația de a pune la dispoziția acestei instituții resursele proprii în discuție, fusese respinsă. Comisia a indicat de asemenea acestor autorități că, în

opinia sa, Republica Portugheză nu demonstrase că motivele nerecuperării resurselor proprii în cauză nu îi erau imputabile. Prin urmare, Comisia a solicitat autorităților portugheze să pună la dispoziția sa, înainte de 20 septembrie 2004, suma de 785 078,50 euro.

- 28 Prin scrisoarea din 29 noiembrie 2004, autoritățile portugheze au solicitat serviciilor Comisiei să își reconsidere poziția.
- 29 Prin scrisoarea din 28 iulie 2006, Comisia a respins cererea Republicii Portugheze. În consecință, Comisia a solicitat din nou autorităților portugheze să pună imediat la dispoziția sa suma în cauză. În această scrisoare, Comisia și-a formulat cererea pe baza calificării sumei respective drept „venituri care provin [...] din cotizații și din alte taxe prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului”. Nici o altă cerere de punere la dispoziție a sumei datorate, formulată prin scrisoarea din 31 ianuarie 2007, nu a determinat un răspuns favorabil al autorităților portugheze.
- 30 La 23 octombrie 2007, Comisia a adresat Republicii Portugheze o scrisoare de punere în întârziere în care a expus motivele pentru care era în dezacord cu poziția exprimată de acest stat membru, „care refuz[a] să recunoască faptul că taxele în cauză constitui[au] resurse proprii ale Comunităților”, și a prezentat de asemenea, în cuprinsul acestei scrisori, motivele pentru care aceste taxe „constitui[au] într-adevăr resurse proprii ale Comunităților”.
- 31 În respectiva scrisoare de punere în întârziere, Comisia a subliniat că era „de necontestat faptul că decizia judecătorească definitivă a Supremo Tribunal Administrativo nu putea fi ignorată nici de autoritățile portugheze, nici de Comisie” și că, în pofida acestui aspect, respectiva decizie „prive[a] direct raportul dintre operator și autoritățile naționale [...], dar [că] nu afect[a] obligațiile statului membru referitoare la resursele proprii ale Comunităților”.
- 32 În aceeași scrisoare de punere în întârziere, Comisia a amintit că „articolul 254 din actul de aderare impunea ca [Republica Portugheză] să elimine, pe cheltuiala sa, cantitățile de zahăr excedentare” și a subliniat că, „în această privință, autoritățile portugheze ar fi trebuit să asigure exportul cantităților excedentare (în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul nr 579/86)”. Comisia a adăugat că, „în ceea ce privește cantitățile de exportat, autoritățile menționate ar fi trebuit să încaseze taxele constatate, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 3771/85 [...] și ale articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 579/86, și ar fi trebuit să ia toate măsurile necesare în vederea aplicării legislației menționate (în conformitate cu articolul 8 din acest din urmă regulament)”.
- 33 Comisia a invitat de asemenea Republica Portugheză să pună la dispoziția Comisiei, cât mai repede posibil, suma de 785 078,50 euro, pentru a evita o mai mare acumulare a dobânzilor de întârziere, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul nr. 1150/2000, și a invitat statul membru respectiv, în temeiul articolului 226 CE, să își prezinte observațiile cu privire la această cauză în termen de două luni de la primirea scrisorii de punere în întârziere menționate mai sus.
- 34 Prin scrisoare din 8 februarie 2008, autoritățile portugheze au răspuns la această scrisoare de punere în întârziere arătând că, atunci când au „comunicat Comisiei, la 26 iunie 2003, cererea lor de scutire de punerea la dispoziție a unor resurse proprii [...], a[u] calificat suma în cauză drept prelevare” și că, în urma „pronunțării, la 7 decembrie 2004, a Hotărârii Tribunalului de Primă instanță [al Comunităților Europene] în cauza Koninklijke Coöperatie Cosun/Comisia [(T-240/02, EU:T:2004:354)], calificarea reținută de autoritățile portugheze a fost contestată [...] [iar] interpretarea cuprinsă în această hotărâre a fost ulterior confirmată de Curte în Hotărârea din 26 octombrie 2006, Koninklijke Coöperatie Cosun/Comisia [(C-68/05 P, EU:C:2006:674)]”. Aceste autorități au subliniat că, „[a]stfel, reie[șea] din aceste două hotărâri (deși nu privesc decât suma încasată pentru zahărul neexportat) că suma datorată, potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 579/86, nu [putea] fi

calificată drept «prelevare», în măsura în care această sumă [...] urmăre[a] obiective distincte de cele care sunt asociate punerii în aplicare a prelevărilor la import [și] utiliz[a] prelevarea doar ca bază de calcul”.

- 35 În scrisoarea menționată, autoritățile portugheze au precizat că, „în scrisoarea sa din 28 iulie 2006, Comisia califica[se] pentru prima dată suma în cauză drept «alte drepturi prevăzute în cadrul [organizării] comunitare a piețelor de zahăr», în sensul articolului 2 din Decizia 2000/597/CE, Euratom din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 253, p. 42, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 206) [...]”, calificare față de care autoritățile portugheze și-au exprimat dezacordul, explicând motivele unei astfel de poziții.
- 36 La 2 februarie 2009, Comisia a adresat Republicii Portugheze un aviz motivat, în care a respins argumentele prezentate de autoritățile menționate.
- 37 În această privință, Comisia a amintit, pe de o parte, că natura de resurse proprii ale Comunităților a sumelor în cauză rezulta din legislația comunitară și nu ținea de competența statelor membre, ceea ce implica faptul că era lipsită de relevanță calificarea dată acestor sume de statele membre, iar, pe de altă parte, a confirmat poziția sa potrivit căreia „suma în discuție în speță [trebuia] să fie calificată drept «alte taxe prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului», în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Decizia [85/257]”.
- 38 Comisia a invitat de asemenea guvernul portughez să ia măsurile necesare pentru a se conforma avizului motivat în termen de două luni de la primire.
- 39 La 28 octombrie 2011, Comisia a adresat Republicii Portugheze un aviz motivat suplimentar, în care a confirmat conținutul avizului motivat adresat la 2 februarie 2009 acestui stat membru, și a informat autoritățile portugheze că „au fost identificate două erori materiale evidente în avizul motivat [...] și că se impune[a], pentru motive de claritate și de securitate juridică, să fie rectificate prin prezentul aviz motivat suplimentar”.
- 40 Comisia a rectificat erorile materiale menționate la punctele 11 și 12 din acest aviz motivat suplimentar, după cum urmează: „[...] având în vedere că autoritățile portugheze au refuzat să pună la dispoziție suma de 785 078,50 euro reprezentând resurse proprii care corespund unor taxe referitoare la cantitățile excedentare de zahăr neexportate ca urmare a aderării [Republicii Portugheze] la [Comunitate], Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 10 CE, al articolului 254 din actul de aderare, al articolului 7 din Decizia 85/257, al articolelor 4, 7 și 8 din Regulamentul nr. 579/86, al articolului 2 din Regulamentul nr. 1697/79 și al articolelor 2, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1552/89”.
- 41 În respectivul aviz motivat suplimentar, Comisia a solicitat din nou Republicii Portugheze să se conformeze obligațiilor sale în termen de două luni de la primire.
- 42 La 6 februarie 2012, autoritățile portugheze au răspuns aceluiași aviz motivat suplimentar menținându-și argumentele și arătând că „își exprim[au] dezacordul cu privire la argumentele pe care se întemei[a] avizul motivat și pe care Comisia le menține[a] în avizul motivat suplimentar”.
- 43 Nefiind satisfăcută de răspunsul acestui stat membru, Comisia a decis să introducă prezenta acțiune în temeiul articolului 258 TFUE.

Cu privire la cererea de redeschidere a procedurii orale

- 44 Prin scrisoarea din 18 martie 2014, Republica Portugheză a solicitat redeschiderea procedurii orale, arătând, în esență, că avocatul general, pe de o parte, nu a ținut seama de toate argumentele sale în ceea ce privește problema calificării sumelor în cauză drept resurse proprii ale Uniunii Europene, iar, pe de altă parte, s-a întemeiat, în legătură cu aprecierea diligenței autorităților portugheze, pe elemente de fapt asupra cărora Curtea nu a adresat întrebări Republicii Portugheze.
- 45 În această privință, Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și Regulamentul de procedură al Curții nu prevăd posibilitatea ca părțile să depună observații în răspuns la concluziile prezentate de avocatul general (a se vedea Hotărârea *Stichting Natuur en Milieu* și alții, C-266/09, EU:C:2010:779, punctul 28).
- 46 Trebuie amintit că reiese din articolul 83 din Regulamentul de procedură că Curtea poate oricând să dispună, după ascultarea avocatului general, redeschiderea fazei orale a procedurii, în special atunci când consideră că nu este suficient de lămurită sau atunci când o parte a invocat, după închiderea acestei faze, un fapt nou de natură să aibă o influență decisivă asupra deciziei Curții sau atunci când cauza trebuie soluționată pe baza unui argument care nu a fost pus în discuția părților.
- 47 Curtea consideră, după ascultarea avocatului general, că dispune în speță de toate elementele necesare pentru a se pronunța asupra prezentei acțiuni și că această cauză nu trebuie să fie examinată în raport cu un argument care nu a fost dezbătut în fața sa.
- 48 În consecință, cererea de redeschidere a procedurii orale trebuie respinsă.

Cu privire la acțiune

- 49 Este cert că, la data stabilită în avizul motivat, și anume 2 aprilie 2009, suma de 785 078,50 euro nu fusese pusă la dispoziția Comisiei.
- 50 Nu este contestat faptul că această sumă a fost calculată în temeiul dispozițiilor articolelor 4, 7 și 8 din Regulamentul nr. 579/86.
- 51 Comisia și Republica Portugheză se opun calificării impunerii prevăzute la articolul 8 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 3771/85, care este încasată în cazul nerespectării modalităților de desfacere a produselor excedentare. Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 579/86 desemnează această impunere doar prin termenul „taxă”. Un astfel de termen nu furnizează în sine o indicație cu privire la problema dacă această impunere intră sau nu intră în sfera resurselor proprii ale Comunităților.
- 52 Comisia afirmă că această impunere constituie o altă taxă prevăzută în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului, în sensul articolului 2 litera (a) din Decizia 85/257 și al articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Decizia 88/376, și că astfel constituie o resursă proprie a Comunităților.
- 53 Pentru a ajunge la o astfel de calificare, Comisia a dedus consecințele Hotărârii Tribunalului Koninklijke Coöperatie Cosun/Comisia (EU:T:2004:354) și ale Hotărârii Curții Koninklijke Coöperatie Cosun/Comisia (EU:C:2006:674). În aceste hotărâri, instanțele Uniunii au înlăturat calificarea impunerii menționate drept prelevare la import.
- 54 Calificarea drept resursă proprie, invocată de Comisie, trebuie să fie reținută.

- 55 Astfel, articolul 1 din Regulamentul nr. 3771/85 prevede că acest regulament stabilește normele generale referitoare la aplicarea articolului 254 din actul de aderare. Această dispoziție prevede nu numai că orice stoc de produse care se află în liberă circulație pe teritoriul portughez la 1 martie 1986 și care depășește cantitatea care ar putea fi considerată ca reprezentând un stoc normal de report trebuie eliminat de Republica Portugheză și pe cheltuiala acesteia, ci și că noțiunea de stoc normal de report se definește pentru fiecare produs în lumina criteriilor și a obiectivelor specifice fiecărei organizări comune de piață.
- 56 După cum a constatat Curtea la punctul 54 din Ordonanța William Hinton & Sons (EU:C:2001:536), articolul 254 din actul de aderare urmărește să asigure tranziția, în ceea ce privește Republica Portugheză, între regimul anterior și cel al politicii agricole comune. În acest sens, articolul respectiv stabilește limitele în care desfacerea anumitor produse care se află în liberă circulație pe teritoriul portughez la 1 martie 1986 poate face obiectul unui sprijin financiar din partea Comunității la acea dată.
- 57 În ceea ce privește normele generale referitoare la aplicarea acestui articol 254, articolul 8 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 3771/85 prevede că normele de aplicare a acestui regulament, care trebuie stabilite potrivit procedurilor prevăzute de reglementarea privind organizarea comună a piețelor agricole, cuprind printre altele perceperea unei taxe în cazul în care persoana interesată nu respectă modalitățile de desfacere a produselor excedentare. Astfel, pentru a pune în aplicare eliminarea stocurilor excedentare de zahăr a căror existență a fost constatată în Portugalia, Regulamentul nr. 579/86 prevede cu titlu principal exportul acestor stocuri într-un termen determinat și, în lipsa exportului în acest termen, potrivit articolului 7 alineatul (1), plata unei sume care este egală cu prelevarea la import, pentru zahărul alb, în vigoare la 30 iunie 1987 (a se vedea în acest sens Ordonanța William Hinton & Sons, EU:C:2001:536, punctul 56).
- 58 În plus și independent de acest context legislativ, este recunoscut faptul că eliminarea stocurilor excedentare ale anumitor produse agricole de pe piață sau menținerea stocurilor normale ale acestor produse pe piață constituie în mod specific obiectivul politicii agricole comune și că măsurile care vizează realizarea acestui obiectiv fac parte din această politică. Astfel, asemenea măsuri – și impunerea prevăzută la articolul 8 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 3771/85 se numără printre acestea –, sub rezerva unor dispoziții contrare ale dreptului Uniunii, trebuie considerate ca situându-se în cadrul organizării comune a piețelor în cauză, în speță piața zahărului.
- 59 Pe de altă parte, Regulamentul nr. 579/86, care stabilește normele referitoare la stocurile de produse din sectorul zahărului care se aflau în Spania și în Portugalia la 1 martie 1986, are ca temei juridic nu numai actul de aderare și Regulamentul nr. 3771/85, ci și Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 al Consiliului din 30 iunie 1981 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 177, p. 4).
- 60 Republica Portugheză contestă această calificare, dar argumentele invocate în această privință nu pot fi primite.
- 61 Mai întâi, acest stat membru susține că veniturile care trebuie calificate drept „resurse proprii” sunt precizate în actul de aderare și că impunerea în cauză nu figurează în respectivul act. Statul membru menționat se referă în mod specific la articolele 371 și 372 din acest act.
- 62 În această privință, trebuie arătat că trimiterea făcută de Republica Portugheză la aceste articole nu este pertinentă. Astfel, articolul 371 din actul de aderare prevede că Decizia 85/257 se aplică în conformitate cu articolele 372-375 din acest act. Articolul 372 primul paragraf din actul de aderare precizează că veniturile denumite „prelevări agricole” prevăzute de Decizia 85/257 „includ de asemenea veniturile provenite din orice sumă stabilită pentru importurile provenite din schimburile comerciale” dintre Republica Portugheză și celelalte state membre sau țări terțe, fără însă ca veniturile

propriii ale Comunității să se limiteze doar la aceste „prelevări agricole”. În raport cu aceste prevederi, articolul 372 primul paragraf din actul de aderare nu exclude încasarea unor venituri proprii, altele decât „prelevările agricole”.

- 63 Republica Portugheză consideră că impunerea prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 579/86 a fost instituită exclusiv în aplicarea articolului 254 din actul de aderare și a Regulamentului nr. 3771/85, trimiterea la Regulamentul nr. 1785/81 cuprinsă în Regulamentul nr. 579/86 neacoperind decât anumite dispoziții din acesta din urmă, precum articolul 2 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (2) litera (b). Statul membru menționat se referă la punctul 54 din Ordonanța William Hinton & Sons (EU:C:2001:536) ca element care demonstrează că este vorba despre o punere în aplicare a actului de aderare.
- 64 Ca răspuns la acest argument, trebuie arătat că Republica Portugheză nu furnizează motivele pentru care, în opinia sa, influența temeiului juridic al Regulamentului nr. 1785/81 ar fi limitată la anumite dispoziții din Regulamentul nr. 579/86. Pe de altă parte, Republica Portugheză menționează cu titlu de exemplu dispozițiile care figurează la punctul precedent din prezenta hotărâre. În ceea ce privește referirea la punctul 54 din Ordonanța William Hinton & Sons (EU:C:2001:536), trebuie să se constate că acest punct susține mai degrabă argumentul Comisiei. Astfel, tratatul de aderare și actul de aderare sunt destinate nu numai să realizeze actul juridic și politic prin care un stat candidat devine membru al Uniunii, ci și să stabilească condițiile în care noul stat membru va funcționa tranzitoriu. Tranziția către politica agricolă comună poate implica faptul că noul stat membru va fi obligat să aplice imediat sau într-un termen determinat reglementarea pertinentă a Uniunii sau anumite elemente ale acesteia.
- 65 Republica Portugheză invocă Regulamentul financiar din 21 decembrie 1977 aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 356, p. 1), potrivit căruia niciun venit nu poate fi încasat altfel decât prin înscrierea la un articol din buget, și arată că, pentru exercițiile financiare 1987-1989 și bugetele ulterioare, impunerea în cauză nu a fost înscrisă la niciun articol din aceste bugete.
- 66 Trebuie constatat că obiectul cererii introductive constă în refuzul Republicii Portugheze de a pune la dispoziția acestei instituții o sumă considerată ca făcând parte din resursele proprii. În această privință, se impune să se distingă între Decizia 85/257, care are, ca măsură de drept bugetar, ca obiect definirea resurselor proprii înscrise în bugetul Uniunii, și taxele sau impunerile stabilite de legiuitorul comunitar în exercitarea unei competențe întemeiate pe dispozițiile Tratatului CE referitoare la politica agricolă comună (a se vedea în acest sens Hotărârea Amylum/Consiliul, 108/81, EU:C:1982:322, punctul 32, și Hotărârea Zuckerfabrik Süderdithmarschen și Zuckerfabrik Soest, C-143/88 și C-92/89, EU:C:1991:65, punctul 40, precum și Ordonanța Isera & Scaldis Sugar și alții, C-154/12, EU:C:2013:101, punctul 31). Astfel, după cum a arătat avocatul general la punctul 79 din concluzii, încasarea sumei datorate potrivit articolului 8 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 3771/85 și articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 579/86 nu poate depinde de înscrierea ei la o linie din bugetul Comunităților.
- 67 În sfârșit, Republica Portugheză susține că, potrivit articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 60/2004 al Comisiei din 14 ianuarie 2004 de instituire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului în vederea aderării Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei la Uniunea Europeană (JO L 9, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 52, p. 202) și articolului 12 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1832/2006 al Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unor măsuri tranzitorii în sectorul zahărului ca urmare a aderării Bulgariei și a României (JO L 354, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 78, p. 134), sumele care au aceeași natură ca cele în cauză se varsă la bugetul național al acestor state membre și, în consecință, nu sunt considerate resurse proprii.
- 68 După cum subliniază Comisia, aceste regulamente nu pot fi luate în considerare *ratione temporis*. Ele au fost adoptate ulterior datei faptelor care constituie obiectul cererii introductive a Comisiei și în circumstanțe care nu sunt identice cu cele din prezenta cauză. Instituția menționată susține de asemenea întemeiat că legiuitorul Uniunii dispune de libertatea de a determina și de a califica măsurile pe care le adoptă.

- 69 Având în vedere considerațiile care precedă, impunerea prevăzută la articolul 8 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 3771/85 și la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 579/86 constituie o altă taxă prevăzută în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului, în sensul articolului 2 litera (a) din Decizia 85/257 și al articolului 2 litera (a) din Decizia 88/376. În consecință, Republica Portugheză era obligată să pună la dispoziția Comisiei suma în cauză.
- 70 În cererea introductivă, Comisia solicită de asemenea Curții să constate neîndeplinirea obligațiilor Republicii Portugheze în raport cu articolul 2 din Regulamentul nr. 1697/79.
- 71 În această privință, trebuie arătat că, potrivit articolului 1 din respectivul regulament, acesta stabilește condițiile în care autoritățile competente procedează la recuperarea ulterioară a taxelor la import sau la export. Potrivit articolului 2 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul menționat, în cazul în care autoritățile competente constată că o parte sau întreaga valoare a taxelor la import sau a taxelor la export legal datorate pentru mărfuri plasate sub un regim vamal care implică obligația de a plăti astfel de taxe nu a fost solicitată de la debitor, acestea formulează o acțiune de recuperare a taxelor neîncasate.
- 72 Din cuprinsul acestor dispoziții rezultă că aplicarea aceluiași regulament presupune, printre altele, ca suma care trebuie recuperată să constituie o taxă la import sau la export.
- 73 Or, suma în cauză nu constituie o taxă la import sau la export. Astfel, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 579/86, această sumă nu constituie o prelevare la import sau la export, ci este doar egală cu o prelevare la importul de zahăr. În plus, rezultă din această dispoziție coroborată cu articolul 5 alineatul (2) din acest regulament că faptul generator al sumei menționate nu este importul sau exportul, ci lipsa unei dovezi a unui export al cantităților excedentare la 1 septembrie 1987.
- 74 Trebuie amintit că, în cauzele în care s-au pronunțat Hotărârile Koninklijke Coöperatie Cosun/Comisia (EU:T:2004:354, punctul 38) și Koninklijke Coöperatie Cosun/Comisia (EU:C:2006:674, punctele 38-43), instanțele Uniunii au constatat că suma datorată ca urmare a neexportării de zahăr C, în sensul Regulamentului nr. 1785/81 și al Regulamentului (CEE) nr. 2670/81 al Comisiei din 14 septembrie 1981 de stabilire a normelor de aplicare pentru producția peste cotă în sectorul zahărului (JO L 262, p. 14), nu poate fi considerată o taxă vamală la import sau la export ori o taxă cu efect echivalent sau impozit agricol la import sau la export, și anume o prelevare.
- 75 Or, Comisia recunoaște, în cuprinsul cererii introductive, că faptul generator al acestei sume este în substanță identic cu faptul generator al încasării sumei prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 579/86.
- 76 Pe de altă parte, pentru acest motiv, Comisia susține că impunerea în cauză, întrucât nu poate fi calificată drept taxă la import sau taxă la export în raport cu jurisprudența citată la punctul 74 din prezenta hotărâre, constituie o altă taxă prevăzută în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului.
- 77 În aceste condiții, Regulamentul nr. 1697/79 nu este aplicabil în prezenta cauză și, prin urmare, nu se aplică nici termenul de prescripție de trei ani pentru acțiunile în recuperare, prevăzut la articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din acest regulament.
- 78 Argumentația prezentată în apărare de Republica Portugheză este întemeiată în principal pe faptul că recuperarea sumei în cauză nu mai era posibilă ca urmare a prescrierii datoriei societății debitoare și că acestui stat membru nu i se poate imputa depășirea termenului de prescripție de trei ani.

- 79 În această privință, trebuie arătat că, în temeiul articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1552/89, la care se referă Comisia, statele membre nu sunt scutite de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare taxelor stabilite decât dacă recuperarea nu a putut fi efectuată pentru motive de forță majoră sau atunci când se dovedește că este definitiv imposibil să se procedeze la recuperare pentru motive care nu le pot fi imputate (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Danemarca, C-392/02, EU:C:2005:683, punctul 66).
- 80 Este cert că, la 25 octombrie 1990, autoritățile portugheze competente au adresat societății debitoare o scrisoare prin care i se punea în vedere să plătească suma datorată. Chiar fără să fie necesar să se examineze problema dacă Republica Portugheză a acționat, până la acea dată, cu toată diligența necesară pentru a constata și a recupera datoria în discuție, rezultă că, ulterior și până la expirarea termenului stabilit în avizul motivat suplimentar, cu excepția unor argumente juridice care s-au dovedit nefondate, acest stat membru nu a probat nici forța majoră și nici că s-ar fi aflat în imposibilitatea de a pune la dispoziția Comisiei suma în cauză. Republica Portugheză nici nu a încercat măcar să recupereze suma în cauză prin recurgerea la temeiul juridic în raport cu care nu era încă împlinit termenul de prescripție.
- 81 În consecință, trebuie să se considere că acțiunea Comisiei este întemeiată, cu excepția părții care privește neîndeplinirea de către Republica Portugheză a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79.
- 82 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, se impune:
- să se constate că Republica Portugheză, prin faptul că a refuzat să pună la dispoziția Comisiei suma de 785 078,50 euro, care corespunde taxelor referitoare la cantitățile excedentare de zahăr neexportate ca urmare a aderării sale la Comunitate, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 10 CE, al articolului 254 din actul de aderare, al articolului 7 din Decizia 85/257, al articolelor 4, 7 și 8 din Regulamentul nr. 579/86, precum și al articolelor 2, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1552/89, și
 - să se respingă acțiunea în rest.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 83 În temeiul articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții cu privire la partea esențială a motivelor sale, se impune obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară și hotărăște:

- 1) **Republica Portugheză, prin faptul că a refuzat să pună la dispoziția Comisiei Europene suma de 785 078,50 euro, care corespunde taxelor referitoare la cantitățile excedentare de zahăr neexportate ca urmare a aderării sale la Comunitatea Europeană, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 10 CE, al articolului 254 din Actul privind condițiile de aderare a Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze și adaptările tratatelor, al articolului 7 din Decizia 85/257/CEE, Euratom a Consiliului din 7 mai 1985 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților, al articolelor 4, 7 și 8 din Regulamentul (CEE) nr. 579/86 al Comisiei din 28 februarie 1986 de stabilire a normelor referitoare la stocurile de produse din sectorul zahărului aflate la 1 martie 1986 în Spania și în Portugalia, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 3332/86 al Comisiei din**

31 octombrie 1986, precum și al articolelor 2, 11 și 17 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind sistemul resurselor proprii ale Comunităților.

- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături